

Đồng nghiệp lãng mạn

“Tình xưa nghĩa cũ 1,2,3,4 là cùng lên 5,6,7 là dở mà 8, 9 thì tệ. 10 thì ăn
đấm”

1.

Chia tay. Người ta nói gọn lỏn. Nhưng Biển biết người ta nói vậy chỉ để chạy trốn câu hỏi của Biển. Thực ra thì đâu cần phải thế đâu. Lý do ư? Đôi khi vớ đại một lý do nào đó từ hàng chục cuộc chia tay giữa những người trẻ với nhau, thay tên hai đứa vào là xong. Là xong.

Đôi mắt người ta quay đi khi Biển nhìn. Ừ thì chia tay. Biển khẽ mỉm cười (không chắc có giống nụ cười không nữa) rồi nhẹ nhàng quay gót.

2.

Mở tờ 2! Số tháng 3 ra, thấy bài viết “28 ngày để quên đi một người”, Biển vồ lấy. Cần quá cho lúc này. Đọc ngón ngấu. Anh Cường gọi điện:

- Thế nào? Vẫn còn đủ bình tĩnh chứ em?

Biển cười:

- Yên tâm, anh!

Ba chi khờ vài câu rồi cúp máy. Thấy miệng nhật khủng khiếp. Muốn ăn một cái gì đó. Bất kể.

Xuống phố. Lang thang một lúc bỗng thấy mình ở hàng bánh trôi Tàu. Ở đây, chỉ mấy hôm trước thôi... Thở dài. Chăng vào nữa. Cứ lang thang vòng vèo. Thấy gió cứ lạnh buốt cả ngực. Người ta không còn để che gió cho mình nữa. Cứ miên man nghĩ. Rồi tạt vào một quán cà phê không tên nào đó. Gọi một nâu đá cho sự ám ảnh và một Lipton không chanh cho mình. Có quên được đâu.

Lướt tay trên phím điện thoại, tra danh bạ dài ngoẵng để tìm kiếm một hơi ấm bạn bè. Cuối cùng thì quyết định bấm số 091XXX. Máy bận. An ủi mình. Chắc cái Biển mới chia tay bạn trai nên gọi điện dốt thì giờ. AQ hoá nỗi buồn của mình là tài của Biển mà. Rồi tất cả sẽ ổn thôi. Đành vậy! Nhạc quán da diết “Rồi mai đây đời sẽ biết ơn em nhân từ, rồi mai đây người sẽ vô tư. Rồi mai đây tình sẽ đến bên em sum vầy tình lại thiết tha tràn đầy...”

3.

Công việc ở công ty bốn ngày dồn đống lên, Biển vắt chân lên cổ để chạy. Chỉ ước chiều nay về, con đường đừng giở chứng nữa. Hôm qua vừa thấy người ta với một người mới.

“Người đi yêu nhanh như tênThì em, em chớ muộn phiền làm chi”

Cậu bạn vừa nhắn cho cái tin đó. Ngươi đi một chút nhưng vẫn dăng dặc nỗi buồn. Không trách, chẳng giận, đâu có hờn nhưng buồn thì có. Mênh mang.

Cắm cúi làm nốt một loạt giấy tờ tồn đọng. Ngẩng mặt lên đã sáu giờ chiều. Vẫn chẳng muốn về. Điện thoại di động chỉ còn một vạch pin. Cố tình vậy để chỉ đón một cuộc gọi gần nhất và không đủ để gọi cho người ta. Nhưng thôi, cũng phải về thôi. Gã đồng nghiệp vẫn cắm cúi làm bên kia. ừ nhỉ, tại sao không? Bèn:

- Ma mặt thốt, cà phê không?

Gã đồng nghiệp mặt tròn như cái đĩa tây có nick name là “Ma mặt thốt” kém Biển hai tuổi. Vừa mới ra trường, đang thực tập không ăn lương lấy kinh nghiệm ở công ty. Gã ngẩng đầu lên:

- Thì đi! Bỏ đâu rồi mà rủ tôi?

Biển nhún vai:

- Sợ rác rồi.

Hai đứa đèo nhau đi hết đường Giải Phóng nói đủ thứ chuyện dở hơi cảm hấp đủ để bật cười. Đủ để bật cười. Mãi mới chui vào một quán cà phê. Gã nói:

- Hy vọng quán này bà với X-Man chưa vào!

Biển tròn mắt:

- X-man nào?

Gã phớ lớ cười:

- Ex ý! Người yêu cũ ý! Thuật ngữ “Tim học” gọi là X-man, hiểu chưa?

Biển bật cười. X-man! X-man! Vèo một cái đã thành X-man.

Khi gã đang nói, Biển cúi vào đọc một bài bói tuần trên một tờ báo. Xem tuần này của mình xong, lại liếc sang tuần này của người ta. Thấy ghi “Tuần này của những người thuộc cung này rất ổn. Công việc và tình yêu đều thuận lợi...” Vậy là OK rồi. Biển quay qua gã:

- Ma mặt thốt vừa nói cái gì cơ?

4.

Tụi bạn bảo “Có vẻ như vết thương lòng đang lên da non nên cái Biển cứ nhấp nhồm. Nhé đừng gãi mà rách da non. Tình xưa nghĩa cũ 1,2,3,4 là cùng lên 5,6,7 là dở mà 8, 9 thì tệ. 10 thì ăn đấm” Biển cười như mếu. Mấy hôm rồi cứ đứng chờ trước cổng cho đến khi thấy phòng người ta sáng đèn mới về. Đã thế lại còn gửi e-mail và tin nhắn cho người ta. Cuối e-mail và tin nhắn luôn là ba chữ K.T.L-quy ước chỉ hai đứa hiểu: Không – Tin – Lại. Biển thực sự không muốn người ta trả lời lại mình. Thật sự!

Lũ bạn rủ đi chơi suốt. Đâu cần phải thế đâu. Nhưng đi rồi mới biết trước mình đã bỏ quá nhiều thời gian cho tình yêu. Giờ tình yêu bỏ đi, những khoảng thời gian dôi dư nhiều quá! Cái Vân rủ đi học nhảy cổ điển. ừ! Thì đi. Cái Hương rủ đi tô tượng. Đi! Cái Quỳnh rủ đi học tiếng Anh. Chậc! Nhận nốt. Thấy dễ, tụi bạn mỗi đứa xí một buổi. Đi học, đi chơi, đi cà phê, thậm chí đi uống chè chén đêm. Đi tốt. Kín đặc lịch. Cũng tốt. Ma mặt thốt bảo:

- Muốn rủ bà đi ra bến Hàn Quốc chắc phải đặt lịch trước cả tuần nhỉ?

5.

Bến Hàn Quốc là tên tự đặt của Ma mặt thốt cho một đoạn ven Hồ Tây chỗ Vòng Thị đi vào. Quả y như là ở Hàn Quốc vậy. Ma mặt thốt dụ khi:

- Hai đứa mình đóng phim đi!

Thì đóng. Giả như đang là một đôi yêu nhau vậy. Ma Mặt Thốt công chạy một vòng rồi ngả đầu vào vai nhìn mặt trời lặn. Hát “Mỗi tình đầu” y như ca sĩ Hàn Quốc vậy. Rồi hơi chuyển choáng nhau chút ít. Biển biết thời điểm này Biển rất dễ xiêu lòng. Cái cảm giác cô đơn, trống trải dễ khiến Biển vịn tạm vào đầu đó. Tội cho Ma Mặt Thốt lắm. “Thôi, về thôi!”

Cả đoạn đường về trong im lặng và cực ngổ. Ma Mặt Thốt nói:

- Kia là cây bàng.

Biển lúng túng

- Đâu cơ?

Ma Mặt Thốt:

- Kia!

Biển:

- Ờ, cây bàng thật

Rồi cứ thế im lặng. Đến trước cửa nhà Biển, Biển bảo:

- Chúng mình là đồng nghiệp lãng mạn nhé.

Ma Mặt Thốt gật gật đầu trông tội vô cùng. Biển vội vã chạy vào nhà, ngồi sụp ở một góc khuất chờ tiếng xe máy nổ rồi xa dần. Biển mới quàng ra. Bấm số gọi cho cái Hương.

6.

Hai đứa ngồi tô vẽ cả buổi được một cái khung hình thạch cao. Biển viết vào đằng sau nó dòng chữ “Em mong anh hạnh phúc, anh ơi” Rồi đưa Hương:

- Tao định gửi cái này cho X-man.

Cái Hương nhãn nhó:

- Mà y ấ m đầ u rồ i! Thô i, tã o giữ .

Biển gặt đầu:

-Ừ, thế cũng tốt.

Hương cất khung hình vào túi rồi bảo:

- “Đồng nghiệp lãng mạn” của mày trông cũng “hàng Việt Nam chất lượng cao” ra phết!

Biển cười:

- Em nó còn nhỏ, xin mày!

Cả hai cùng cười. Biển nghĩ tới Ma Mật Thốt - Đồng nghiệp lãng mạn. Có lẽ chỉ nên là như thế thì tốt hơn. X-man vẫn ám ảnh trong Biển thế này thì quả thật không nên... Nhắn một cái SMS cho Ma Mật Thốt “Cảm ơn về bến Hàn Quốc và bộ phim “Đồng nghiệp lãng mạn” nhé, Ma Mật Thốt”. Chỉ chưa đầy hai phút sau, đã thấy tin reply:

“Đón xem phần hai bộ phim Đồng nghiệp lãng mạn nhé! Sắp được khởi chiếu gần đây”

Biển bật cười. Những tin nhắn qua lại cho đến khi Biển ngủ mất.

7.

Sau gần hai tuần kể từ khi chia tay, X-man mới gửi e-mail cho biết lý do. E-mail rằng: “Anh vẫn còn rất yêu em nhưng chúng ta không thể tiếp tục vì chúng ta thật sự không có kết quả. Cái em cần, anh không có mà cái anh có em lại chẳng cần. Chia tay là điều dễ chịu nhất trong hàng chục giải pháp cho tình yêu của chúng ta”. Tức là vẫn còn giải pháp song X-man không chọn. Biển cười buồn và tự nói một mình:

- Anh đã chọn đúng.

Gần như ngay lập tức, Biển quay qua chỗ ngồi của Ma Mặt Thốt. Rồi trấn tĩnh lại. Rồi quay đi. Cái cảm giác chuyển choáng khẽ dội lên ngực Biển. Một cái. Đau nhói.

8.

Đồng nghiệp lãng mạn gọi điện. Biển bấm từ chối lịch sự. Coi như không biết. Thấy mình tệ với Ma Mặt Thốt quá. Nhưng nếu đi chơi với nhau lúc này, Biển sẽ dễ ngã lắm. Mà Biển thì không muốn thế! Bèn vờ như chẳng biết. Có lẽ Ma Mặt Thốt hiểu nên không gọi nữa. Biển ngồi một mình trong phòng, bật phim lên xem. Mấy cái đĩa này ngày xưa X-man xem nhưng Biển không thích. Xem lại bây giờ để thử nghĩ khi X-man xem, người ta cảm nhận như thế nào. Biết là biết thế cũng chẳng để làm gì nhưng biết làm gì để giết cái khoảng thời gian dôi dư này?

9.

1/4 ngày nói dối. Biển tỉnh giấc và quyết định nhắn tin cho Ma Mặt Thốt. Đùa thôi! “Lên đón người yêu đi làm được không, Đồng nghiệp lãng mạn?”

Rồi mặc quần áo thật nhanh để tới cơ quan trước. Cứ nghĩ đến cảnh Ma Mặt Thốt hầm hầm cái mặt lên cơ quan là Biển muốn phì cười. Lúc dắt xe ra cửa, Biển lại cứ dừng dằng. Cái cảm giác muốn ngồi sau xe Ma Mặt Thốt cứ xuất hiện lờn vờn trong đầu. Biển lại dắt xe vào. Chợt cứ lúng túng. Cho đến khi tiếng điện thoại reo. Ma Mặt Thốt đã tới. Biển lúng túng thật sự:

- Sao? Tại sao tin? Nhỡ người ta đùa thì sao? Hôm nay là ngày nói dối mà!

Ma Mặt Thốt cười:

- Thà tin là thật còn hơn không. Bị lừa còn hơn mất cơ hội đèo Đồng nghiệp lãng mạn đi làm.

Biển cười. Mặt đỏ dần. Mũi cũng đỏ. Lên xe. Biển đặt nhẹ tay lên eo Ma Mặt Thốt. Cái cảm giác như muốn ôm thật chặt cứ thúc hối Biển. Biển bảo:

- Hôm nay vờ như yêu nhé!

Ma Mặt Thốt gật đầu:

- Phần hai của bộ phim Đồng nghiệp lãng mạn mang tên: Vờ yêu một ngày.

Rồi cười. Biển vòng tay ôm chặt lấy Ma Mặt Thốt. Bình yên đến lạ kỳ. Xe đi mà như trôi. Sáng sớm, sương còn bàng lảng. Xe bỗng bình trôi đi trong sương. Bỏ lại phía sau X-man và những ngày khó nhọc. Tháng mới rồi. Vờ yêu một ngày để từ mai sẽ là thật. Được không? Xe bỗng bình trôi đi trong sương...